

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 2.

W E S T R O D E N I A 6 S T Y C Z N I A 1802.

Z Końskich d. 1. Stycznia.

Dnia 24 Grudnia o godzinie czwartej po południu po ośmiodniowej chorobie zakończyła swe życie Ewa z Męciąskic Małachowska Woiewodzina Sieradzka. Ta Pani od dzieciństwa swego włożona w życie pobożne dochowała go do zgonu umierając po Chrześciansku opatrzona wszystkiemi Sakramentami. Surowa na siebie, była łagodną i pobłażającą drugim. Pobożność iey, i dobrowolne umartwienia ciała, nie zachmurzyły twarzy patrzących wstrętem przywar, i przykrych dziwactw pobożnych. Jle powierzchowność okazywała słodyczy, łagodności i wesołego umysłu, tyle serce iey zajęte było pełnieniem najwyższey ustaw Chrześcianskich. Dobra żona; dobra matka, i dobra Pani. Oddawszy majątek swój dzieciom, zwrociła czynność życia do tego, aby była wzorem życia Chrześcianskiego, ozdobą posiedzeń, słodyczą rodziny, Matką sierot, i ubogich. Utraciła z nią rodzina słodycz życia domowego, Przyjaciele korzyść związków przyjaźni,

domownicy najłagodniejszą Panią, sieroty i ubodzy dobroczynną matkę. Nie maż nikogo z obywatelów miasta i gromad wiejskich, któryby ze łzami nieuczuli straty. Dulza iey święta polecona jest westchnieniom pobożnym.

Z Wiednia d. 30. Grudnia.

D. 26 w dzień S. Szczepana Cesarz Jmć i Cesarzowa Jmć znajdowali się wraz z Arcy Xzetami Antoniem, Janem, Ranierem i Ludwikiem w gali w kościele katedralnym S. Szczepana na nabożeństwie o godzinie 11 zrana. Procz dworu znajdowali się tamże Magistrat i szkoła główna.

J. C. K. M. raczył hrabię Antoniego Sztaray C. K. aktualnego podkomorze go, kommodora orderu Maryi Teresy i kawalera Maltańskiego, generała artyleryi, właściciela piezgo regimentu węgierskiego i kommanderującego generała wewnątrz Austrii, na dowód swego najwyższego ukontentowania z 42 letniej wiernej i gorliwej służby, tudzież w 18 kampaniach okazanej dzielności, godnością C. K. tajnego kossylarza nay-

Łaskawiey zaśczycić. — Podobnież raczył J. C. K. M. odesłanego niedawno na spoczynek, adiunkta protokołu nadwornej rady woyskowej Józefa Waisenheim, w nadgrocie jego 54 letniey wierney i gorliwey służby wielkim medalem złotem z takimże łańcuszkiem nayłaskawiey udarować, którym wczoray w przytomności całej kancelaryi woyskowej przez konsyliarza woiennego i dyrektora kancelaryi P. de Lang, z stosowną do tego czynu przemową, uroczyście przyozdobiony został.

Do opisu zasłużonego ś. p. feldmarszałka, S. państwa rzymskiego hrabi Lasy, (umiejsczonego dawniey w naszym gazecie,) należy ieszcze przydadź następujący list ś. p. Cesarza Jmć Józefa II. w roku 1790 d. 19 Lutego wfrancuzkim ięzyku pisany:

"Kochany Feldmarszałku Lasy! Drżąc ręką nie pozwala mi te kilka wierszów własną napisać ręką; muszę więc użyć obcey, bo widzę zbliżający się szypkiem krokiem moment, który nas na zawsze rozłączy. Bardzo bym był niewdzięczny, gdybym świat ten opuścił bez oświadczenia Ci, Szacowny Przyjacielu, uczuciow wdzięczności, które Ci z różnych względów iestem winien, i które całemu światu miałem ukontentowanie obiawić. Mówię tedy otwarcie, jeżeli mam w świecie jakie znaczenie, winieñem to W Panu: Tyś mię ukształcił, oświecił i nauczył znać ludzi, nadto całe woysko winno Ci swe urządzenie, sławę i powagę. Nie zawożę Twe rady w wszystkich okazjach, osobiste przywiązanie do mnie, którego czy wielkie czy drobne zdarzenia nigdy nadwerczyć niepotrafiły, wszystko to okaznie, Kochany Feldmarszałku, iż nie iestem w stanie wyrazić Ci dosta-

tecznie moiey wdzięczności. Widziałem Cię wylewającego łzy nademną, a łzy wielkiego męża i mędrca są naypięknieyszą dla mnie pochwałą. Przyymiy więc za to, ściskając Cię serdecznie, moie ostatnie pożegnanie. Jeżeli czego zażnię na świecie, to małej liczby przyjaciół, pomiędzy którymi Ty pierwszym iestes, że opuścić ich muszę. Przypominay mnie sobie, iako szczerego przyjaciela i przychylnego sobie."

Podp. Józef.

Z Węgier odbieramy smutną wiadomość, że d. 2 t. m. miasto i twierdza Erlawa doświadczyła nieszczęścia, iż wielka część iej fortyfikacyi obaliła się. Z powodu ciągłego przez 8 dni deszczu znaczne pokazały się w murze ryfisy, a w dniu wyżej wspomnianym o godzinie 3 po południu w czasie mocney ułiwy obalił się mur, przez co przyległe do fortyfikacyi domy znacznie ucierpiały; dwa domy zupełnie obalone, a inne dwa mocno uszkodzone zostały; reszcie przyległych domow to samo grozi niebezpieczeństwo. Dziesięć osób, które pomimo rozkazu zwierzchności nie opuściły swych domow przywalone zostały gruzami.

Z Włoch odbieramy wiadomość, że Papież miasto Pesaro, które w czasie wojny naywięcey ucierpiało, aż do ostatniego Kwietnia 1802 od wszelkich podatkow uwolnił. — W czasie obiecia godności papiezskeiy przez Piusa VII. wybity został w Rzymie medal, zawierający z iedney strony obraz Oycy S. z drugiej kościół S. Piotra z wschodzącym nad nim słońcem z napisem: "Sol refulget."

List z Padwy wyraża: "Nieustannie obiecuiam nam urządzenie, my jednak ieczemy pod okropnym nierządem. Podatki wojenne pomnażają się codziennie:

nakazano wielkie furaże słomy i siana, 12,000 łożek; wiele klasztorów przemieniono na koszary: to wszystko nie zgadza się z pięknymi słowami o pokoju, któremi brzmią wszystkie papiery publiczne. — Rozgłoszono pomiędzy ludem mniemane przepowiedzenie pewnego Świętego weneckiego w środku przeszłego wieku, " iż upadnie i powstanie nazad Rzplta w epoce właśnie przypadającej na czas teraźniejszy. Te różne pogłoski wskazują stan mniemania publicznego i powszechną chęć odmiany.,,

Z Brynu d 30. Grudnia.

Potwierdza się, że Pasman Oglu po przywróceniu spokoyności w Egipcie myśli się z Portą pojednać: odebrana iednak wątpliwa odpowiedź, (z której mu domyślać się należy, że za otwarciem się wiosny wszystkie woyska tureckie użyte przeciw niemu będą) nabawiła go wielką niespokoynością. — Listy z Zemiina donoszą, że na nowo, zebrany korpus znaczny woysk tureckich przez Nilę ku Belgradowi ciągnie.

Znayduie się teraz w Wiedniu dwie znaczne osoby, które swoiemi talentami bawią tey stolicy publiczność. Pierwszy Vandeville Francuz, daie nie wielkie sztuki teatralne reprezentując sam ieden wszystkie wchodzące do tych sztuk osoby, z odmianą głosów, dyalektów, sukien i t. d. aż do zadziwienia. Daie on częstokroć po dwie reprezentacye na dzień, każąc sobie za każdą po 400 zł. pol. płacić. — Druga iest sławna improvisatorka włoska Bandettino, która na każdą podaną sobie materiją z kopyta wiersze pisze, ale nie mniej dobrze iak Vandeville każe sobie płacić.

Z Antens d 3. Grudnia.

D. 9 t. m. ambasadorowie angielski i francuzki wymienili swoje pełno-

mocnictwa: d. 10 ob. Schimmelpennik ambasador batawski miał z Jozefem Bonapartem długą konferencyą. Negocyacye szybkim posuwają się krokiem.

Miasto nasze iest teraz miejscem wielu uroczystości. Lord Cornwallis dawał ucztę z taką okazałością, iakiey tu ieszcze nigdy nie widziano.

Sekretarz legacyi hiszpańskiej iuz tu przybył. Hrabia del Campo d'Alarce co moment iest spodziewany.

Z Londynu d 18. Grudnia.

Z Irlandyi nieprzyjemną odbieramy wiadomość, że na flocie naszej w zatoce Bantry stojącej, pokazał się duch buntu, i wielu maytków opierało się płynąć do Indyow zachodnich. Wiadomość ta nadeszła do Londynu z d. 13 na 14 w nocy, i zaraz tajna rada zgromadziła się. Nazajutrz P. Addington udał się do Breatwood do lorda St. Vincent dla naradzenia się z nim w tey mierze, iakoteż admirał Trowbridgt, i P. Naplean od admiralicyi. We wtorek zebrała się tajemna rada, i trwała przez 3 godziny, na której środki iak nayspieszniejsze obmyślono. Natychmiast 6 liniowych okrętów z Torbay odebrało przez sztafetę rozkaz udać się do floty w Bantry, i spodziewamy się, że ten bunt w swoim zawiązku przydużony zostanie. — Ieden z londyńskich dzienników utrzymuje, że ten bunt na flocie w Bantry iest tylko częścią nieukontentowania, które na całej kanałowej flocie panuje. Wszyscy ludzie na niej są mocno nieukontentowani, że tak długi czas na próżno przed Brestem krążyli, gdy inne angielskie woienne okręty bogate poczyniły zdobycze: Duch ten niespokoyności był przyczyną przyspieszenia pokoju, rząd zaś niespokoynych maytków częścią do Indyow zachodnich, częścią do

zatoki Bantry odesłał; tych zaś, októ-
rych spokojności można było być nay-
bardziej zapewnionym, do Torbay. —
Wielu herłtów już przywieziono na
fregacie Amethyst do Portsmut, gdzie
na nich sąd złożony będzie. Sześć li-
niowych okrętów, z których się flotta w
Bantry składa, dla tego zdarzenia ie-
szcze do Indyów zachodnich nieodpły-
nęła.

Znany dom Hope miał żądać od
rządu bawarskiego pozwolenia powrotu
do Amszterdamu, aby tam na nowo han-
del założył. Odpowiedź rządu baw-
skiego nieprzeciw się temu, aby tylko
dom Hope, gdy cały majątek z kraiu
wyprowadził, zaległe od niego podatki,
jakie w ostatnich 2 latach ustanowiono,
zapłacił. Te wynoszą 30 od 100.

Dnia wczorajszego sławny Sidney
Smith otrzymał od miasta Londynu pra-
wo obywatelstwa, i kosztowny pałaz.
Sendyk mieyski miał do niego następu-
jącą mowę w Guildhall:

“Sidneiu Smith! Z ukontentowa-
niem przynoszę Ci w imieniu lorda pre-
zydenta i magistratu londyńskiego dzie-
ki za twoją dzielną i szczęśliwą obronę
Akry przeciw uporczywym szturmom
woysk francuzkich pod dowództwem
Bonapartego. Nim Ci dalsze dowody
wdzięczności za twoje męstwo lud lon-
dyński okaże, przyniemy ten oręż, który
ci mam szczęście oddadź. (Tu Sidney
odbierając pałaz do ust go przycisnął.)
Niechę ja tu rozszerzać się z pochwa-
łami nad twemi czyny, które były przed
miotem wielu ust naywymowniejszych
po naszych schadzkach; ale nie mogę
tego przewieśdź na sobie, abym nie miał
oświadczyć moiej radości z wzrostu
chwały narodu moiego, który winniemy
męstwu dowodczy garstki walecznych

Brytanów, gdyś oparł się mężowi, któ-
rego bez obawy Alexandrem dni naszych
zwać można, co otoczony był mnostwem
zdobywców, dotąd za niewyciężonych
mianych. Przez twoje światłe czyny u-
daremniłeś zapędy nieprzyaciela prze-
ciw naszym w Indyach osadom, zasłoni-
łeś od upadku potęgę otomańską w A-
zyi, ocaliłeś tron Turecki w Europie, i
ustateś drogę do pokoju; którego dłu-
giej trwałości dla szczęścia ludów świa-
ta, i ustalenia przyjaźni pomiędzy dwo-
ma narodami życzyć należy. Każdemu
przyjacielowi oyczyzny nie może być
nie miło, że twoje męstwo w tej części
świata zaisniało, gdzie niegdyś walecz-
ny Anglow monarcha cudow bohater-
stwa dokazował, tak, iż sławny nasz
dzieiopsis na wspomnienie tych dzieł nie-
uwiernych wykrzyknął: “Dzieieli czy
romans piszę?” O gdyby ten pisarz
był świadkiem czynow twoich, które
Akry ocaliły czyliżby wątpliwość iego
nie zniknęła czyby nieprzyznał, że mę-
stwo Sidneia nie mniej było nadwzyczay-
ne, iak owo, którem Rychard Iwiego
serca w swym czasie świat zdumiewał.,,

Ta mowa z poklaskami przyjęta
była, na którą Smith w naygrzeczniej-
szych wyrazach odpowiedział. Potem
złożył zwyczajną przysięgę, a przypa-
sawszy szacowny podarunek do boku,
wpośród okrzyków ludu do domu po-
wrócił.

Mówią, że W. Kancelarz odroczenie
parlamentu odłożył do poniedziałku w
nadziei, że w tym czasie ieszcze otrzy-
ma depesze od lorda Cornvallis, z któ-
rych dowiedzieć się będzie można, iak
długo czekać mamy zawarcia ostatecz-
nego pokoju. Ma on spoczynek par-
lamentowy do tego czasu rozciągnąć,
póki by za powtórny jego zwołaniem

traktat ostateczny nie mógł mu być pod roztrząśnienie podany. — Okoliczności te wzbudzały nadzieję prędkiego zawarcia ostatecznego pokoju, i sądzimy, że rząd francuzki tem bardziej śpieszyć się będzie, im większa go przynagla potrzeba wystać jako najprędzej do St. Domingo flotę, a która nie wprzód odpłynąć będzie mogła, aż po zawarciu pokoju, rząd nasz bowiem, pomimo wszelkich przełożań konsula, niechce na to przed pokojem zezwolić. Anglia także musi sobie życzyć iak najprędzszego pokoju, dla otwarcia poddanym brytańskim handlu z Francją.

P. Pitt pojechał do Cambridge, którego jest reprezentantem. Dziennik urzędowy the Times zapewnia, że szkoła główna kambrydzka ma na celu wyzwolenia katolików irlandzkich, i że chce tego dokazać, ażeby katolicy mogli być w ministeryum i tayney królewskiej radzie umieszczeni.

We śrrodę były w St. James otwarte pokoje, i następujące osoby dyplomatyczne miały audyencyą: Ob. Otto, iako pełnomocny minister Rzepltey francuzkiej oddał Królowi Jmć listy zaufalne. P. Anker z Kopenhagi i jenerał Waltersdorf, byli przedstawieni przez ministra duńskiego. P. Ford sędzia policyyny w Westminster był od Króla Jmć pasowanym na rycerza, i przypulczony do ucławiania ręki.

We czwartek były pokoje otwarte u Królowy Jeymci, która tu dlatego umyślnie z Windsor z królewnami przybyła. Pani Otto nie była przedstawiona Królowy, gdyż dla słabego zdrowia nie może ieszcze z pokoju wychodzić. Ob. Otto, był gustownie ubrany, strój jego składał się z purpurowo axaminowego fraku i spodni, i bogato szytey

kamizelki: przyjechał w powozie o 2ch siedzeniach żółto lakierowanym: na drzwiczkach były jego cyfry, ale bez herbu. Publiczność litery L. (Ludwik) W. (Wilhelm) Otto, wzięła za Lejtnant Jenerał Otto. Służący obywatela Otto, mieli niebieską liberyą złotem haftowaną, i narodowe kokardy. Król przyjął ob. Otto z wszelkimi dystinkcyami.

Listy z Hollandyi donoszą, że na tamtejszych brzegach do 100 okrętów rozbiło się, a dnia iednego nawałność 80 trupów wyrzuciła na ląd. — Nasza flotta zachodnio-indyyska 200 do 300 żagli licząca, która dotąd w Dunach dla przeciwnych wiatrów zatrzymywała się, nakoniec d. 14 t. m. pod żagle wyszła. — W Portsmouth z 5 fregat ludzi oddalono, z zapłaceniem żołdu.

Małżonka lorda Nelson w czasie ostatniej audyencyi znajdowała się na pokojach, tudzież PP. Sidney Smith, Greffier Fagel i Windham.

Dzienniki nasze zapewniają, że w przeszłym roku wywieziono z Anglii towarów za 34 mill. f. szt. (1360 mill. z.p.) przywieziono zaś za 28 mill. f. szterl. (1120 mill. zł. pol.)

Baron Seccodat wnuk wielkiego Montesquieu, który od lat 10 w Anglii bawił, został teraz wymazany z listy emigrantów. Ob. Lasite dotychczasowy sekretarz legacyi francuzkiej w Bernie, iedzie w tymże urzędzie do Madrytu.

Z Irlandyi donoszą, że tam wszyskich za opinią uwieczonych, wypuszczono na wolność.

Mówią, że pokój ostateczny między Francją i Anglią już jest zupełnie ułożony, tylko ze strony ieszcze Hiszpanii nieiakiie zachodzą trudności, gdyż ta

za wyspę S. Trócy, St. Domingo i Luizyanę żadnych wynadgrożeń nie otrzymają.

Z Plimut pod d. 15 t. m. donoszą, że tam nadzwyczajny goniec z Londynu z depešzami do admirała Pasley o godzinie 5 zrana przybył, które natychmiast na szybkim kutrze do Gibraltaru wysłano. Mówią, że ociąganie się Hiszpanii do przystąpienia do pokoju było przyczyną wysłania tych depešzów.

Xżę Kondeusz niał na 5 lat dom wiejski w Wanstead. Lord Withworth przybył wczoray do Londynu, a dzisiay znajdował się na schadzce gabinetowej u lorda Hawkesbury.

Jedno małe zdarzenie ożywiło nadzieję długiego pokoju. Niedawno iednemu wysokiemu urzędnikowi przedstawiono dowcipną machinę wojenną. "Przyjacielu! rzekł do wynalazcy, spodziewam się, że pokój przynajmniej lat 50 potrwa, a WPań nie wyglądał żebyś tak długo żył, radzę ci zatem abyś twoją machinę iako nieużyteczną schował."

z Neapolu d. 28. Listopada.

Król Jmć dozwoliwszy różnym osobom oddalić się z kraju; gdy atoli niektóre z pomiędzy nich niechciały zapłacić kontrybucyi włożoney na tych którzy zagranicę wyjeżdżają, trybunał wydał zatem wyrok, iż wszyscy poddani Króla Jmć nie przytomni w kraju powinni się w przeciągu dni 40 rachując od dnia wyjazdu zagranicę, stawić, w przeciwnym razie dobra ich podpadną sekwestrowi, dla zapłacenia skarbowi kontrybucyi włożoney na wyjeżdżających z kraju.

Od kilku dni okropne na morzu panują burze, które nieprzeliczone porobiły szkody; wiele statków ładownych towarami, bezdennosc morska pochłone-

ła; inne przymuszone były powrzucać towary w morze dla ocalenia siebie. Jednakowoż 27 statków naładowanych żywnością szczęśliwie dośiało się do naszego portu.

Z Rzymu d. 5 Grudnia.

Pozawczoray rozpoczęły się nauki w wielkim Kollegium; nauczyciel wymowy miał stosowną do tey okoliczności mowę.

Od kilku dni przeszło przez nasze miasto kilka oddziałów iazdy francuzkiej w powrocie z kraju neapolitańskiego.

Dowiadujemy się z Civittavechia że tam straszliwej doświadczono burzy, która znacznie fortyfikacye uszkodziła. Podobnież dowiadujemy się z Turacina iż wiele statków znaczną poniosło szkodę; między niemi ieden mający ładunek 800 miar zboża na rachunek pewnego domu w Rzymie nawałność pochłoneła, i z wielką trudnością ludzi z niego wyratowano.

z Florencji d. 7. Grudnia.

Obywatel Pareto minister nadzwyczajny Rzpltey Liguryjskiej przy naszym Monarŝe pozawczoray przybył do tey stolicy w towarzystwie obywatela Figari sekretarza legacyi i swego prywatnego sekretarza, stanął w domu zaiezdny pod czarnym orłem, gdzie dotąd mieszka Xżna Menzikoff i hrabia Razumowski. Tegoż dnia przybyło tu wiele godnych osób, a między innemi P. Becker konsyliarz stanu Imperatora Jmć rosyjskiego, i jeneralny konsul rosyjski w Sycylii; Xżę Spinelli, Xżę Doria d'Angri, hrabia Cesarei i lord Edward z swoją żoną.

Z Neapolu d. 11 Grudnia.

Jenerał kommanderujący Murat wychodził stąd na d. 2 b. m. do Lionu; przed-

swoim wyiazdem napisał do wydziału rządowego list następujący:

"Odebrałem Obywatele Rządu, list wasz w którym mi donosicie, żeście przeznaczili summe 6,404,026 liwrow na wydatki tegorocznie. Mam sobie za ukontentowanie wyrazić wam, iż zupełnie iestem zaspokoiony usiłowaniami z jakim staraliście się zadosyć uczynić żądanom moim, które potrzeby woyska przymuszały mnie uczynić. Uprzedzam was iż za dni kilka wyjeżdżam do Lionu. Minister związkow zagranicznych doniósł mi, że pierwszy konsul znaydować się tam będzie; chwali on równie iak wszyscy mądry ludzie szczęśliwą myśl, od was przedsięwziętą zwołania konsulty zagranice, aby tym sposobem przefzkodzić i oddalić wpływ ducha partyi do konstytucyi nowego rządu cisalpińskiego. Myśl ta iest dowodem gorliwości, którą ożywieni iesteście dla zagruntowania pomyślności waszey oczyzy. Naybardziej zaś zafszczeka was i w oczach potomności zdobić nieprzestanie, gdy wasi współobywatele zapomnią co ucierpieli, i liczne ofiary których od nich domagać się musieliście w trudnych okolicznościach waszego rządu. Wspominać sobie nieprzestaną w pośrzed pomyślności, która dla waszey Rzpltey iest przygotowaną, żeście byli sprawcami konsulty Lionskiej. „ Mam honor pozdrowić was, podp. Murat.

Z Paryża d. 15 G u t n i a.

Rozgłaszano tu od kilku dni, że niechętni pewne proiekta ułożyli, za których odkryciem wielu jenerałów i kilku członków rady stanu miano areztować. Lecz te wszystkie pogłoski znowu ucichły, a o rozsądni ludzie zmyślonem nie bydz uznali.

Odwleczenie wyiazdu pierwszego konsula do Lionu, iako i podwyższenie ceny żywności, były, iak się zdaie tych pogłosek przyczyną. Tym czasem ieszcze nie wszyscy deputowani przybyli do Lionu, a wielu zapewnia, że pierwszy konsul nieuda się tam osobiście, lecz tylko konsula Lebrun na swoje miejsce wyśle. Z resztą panuje tu teraz spokynność i porządek, a rząd nayusilniej zatrudnia się utrzymaniem tego szczęśliwego stanu. Jenerał Moreau odwiedza często pierwszego konsula. Jenerał Augereau mieszka w swojej wsi Le Brin, a jenerał Lasnes poiechał wraz z swoją małżonką do swoich dóbr w Gaskonii. Jenerał Massena bawi się ciągle w swoim pięknem domu Rueille. Jenerał Brune nieopuszcza żadnego posiedzenia rady stanu, a jenerał Bernadotte zupełnie podług swojego upodobania żyje.

Zaczynają wątpić, ażeby Lucyan Bonaparte miał zostać konsulem Rzepltey cisalpińskiej, zwłaszcza, że on kazał sobie na przedmieściu S. Germana dom wspaniale wyporządzać.

Eskadra z woyskiem naszym wpływaiąc z Flesyngi, ma się na pewney wysokości morskiej z flotą bresteńską złączyć, która pod jenerałem Latouche Treville do St Domingo odpływa. Do fregat francuzkich w Flesyndze przyłącza się wiele wojennych hollenderskich okrętów z woyskiem francuzkiem, a nad tą połączoną z Flesyngi eskadrą wice admirał Harsinck kommande obeymie. — Flotcie bresteńskiej tylko przeciwnie ieszcze wiatry w porcie zatrzymują. Jenerał Leclerc zaraz po przybyciu do St. Domingo obeymie urząd jeneralnego rządu, i ma tę wyspę na wzór Gwadelupy urządzić.

Dyrektor tutejszego niemieckiego

teatru wyjechał. Reszta aktorów jeszcze do niejakiego czasu swoim kosztem reprezentacye dała.

Słychać, że Ludwik Bonaparte zaślubi sobie pannę Beauharnois pasierbicę pierwszego konsula, a brat panny Beauharnois siostrzenicę ministra Talleyrand. Wdowa Basterreche siostrzenica konsula Cambaceres ma być przeznaczona dla Lucjana Bonaparte. Ludwik Bonaparte z swoją przyszłą małżonką będzie mieszkał w pawillonie Flory, a konsul Lebrun przeniesie się stamtąd do pałacu Luxemburg; syn jego żeni się z córką ministra Barbé Marbois.

Dowóz żywności do Paryża wodą dla niezmiernego wylewu Sekwany przerwany był dotąd, i to było przyczyną, że pomimo wszelkich rozkazów rządowych, chleb jest jeszcze niezmiernie drogi.

W Amiens teraz nie będzie zawieszany traktat handlowy z Anglią. Prefekt rueński oświadczył ministrowi wewnętrznemu swoją obawę, ażeby przez zawarcie traktatu handlowego, fabryki francuskie, które się nieco wzniosły na nowo nie upadły. Minister na to odpowiedział, że fabryki francuskie są głównym przedmiotem troskliwości rządu, że jeszcze teraz nie myśli zawierać traktatu handlowego z Anglią, ani wprzód do tego przystąpi, póki nie będą zasięgnięte potrzebne wiadomości do zapobieżenia upadkowi krajowych fabryk.

Król Hiszpański na przeżożenie Xcia Pokoju ogłosił przebaczenie dla wszystkich, wyjąwszy herztów, rozruch w Walencyi, a nawet sąd do karania winowayców ustanowiony, został zniesiony.

W dziennikach tutejszych czytamy, co następuje: W roku 1790 znajdowało się na wyspie St. Domingo 793 plantacyów cukrowych, 3117 kawianych, 3160 indygowych, 786 bawełnianych, oprócz wielu innych ustanowień. W r. 1787 wysłano do tej wyspy 470 okrętów, na których znajdowało się 11,220 osób. Wartość wywiezionych stamtąd towarów wynosiła 114 mill. fran. (171 mill. zł. pol.) Nakoniec liczono tam 524,000 mieszkańców, z których było 30,000 białych, 14,000 mulatów, a 480,000 czarnych ludzi.

Kardynał Spina, który tu przez długi czas w charakterze pełnomocnika francuskiego bawił, wyjechał już do Rzymu. Mówią niektórzy, że skuteczenie konkordaty wiele trudności znalazło, że rząd chce ją teraz uchylić, i że interesy kościelne w inny sposób urzędzone zostaną.

W czasie wylania Rodanu przypłynęła w okolice Marsylii kolebka z dziecięciami, które nie wcale nie było uszkodzone, i pod czas tej niebezpiecznej podróży spokojnie cackiem się bawiło. Jeszcze nie wiedzą o jego rodzicach.

Wynadgrożenia Xcia Württembergiego oprócz elektorskiej godności, i przyrzeczonych mu traktatem tajnym d. 7 Sierpnia 1796 duchownych posiadłości, rozciągnąć się jeszcze mają na opactwa Marchthal, Nehresheim, i Rotenmünster. Xiążę chce do swych pretensy sumę pieniężną dopłacić.

Głoszą niektórzy, że Hiszpania, Francya i Anglia zgodziły się dać Xiążętom familii dawniej we Francyi panującej prowincyą Luizyanę w północnej Ameryce, aby pomienieni Xiążęta tam nowe państwo założyli.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

W E S R O D E Ą D N I A 6. S T Y C Z N I A 1802

Opis Salamanki.

Z okazji cofnienia się iednego oddziału woysk francuzkich przeciw Portugalii działających, z Ciudad-Rodrigo do Salamanki i bawienia się tam iego, odebraliśmy niektóre wiadomości o tym sławnym od dawna hiszpańskim mieście i iego akademii, które iako dodatek do nowej geografii udzielamy.

Miasto to zbudowane na wzgórkach, z pierwszego weyrzenia nie pokazuje nie ciekawego procz pięknego mostu, który Rzymianie na rzece Tormes wystawili, mający 25 arkad, i wspianego rynku, którego wszelako puła rozległość i iednostayność nudzi oko. W miesiącu Czerwcu widzieć na nim można przez trzy dni krwawą walkę dzikich wołów. Przepyśzny kościół katedralny iest sławny z wielkich organów, które są arcydziełem. Na arkadach, które ten kościół otaczają, widzieć się dają portrety Królów hiszpańskich i sławnych w tym królestwie mężów. Galerya ta byłaby interesującą, gdyby obok portretów znakomych mężów, iako to Cida i Gonsalva z Korduby, nie znajdowały się portrety ludzi, którzy imię swoje w nowym świecie splamili, iak n. p. Pizara. — Akademia Salamanki,

która początkowo w Polencia 1209 roku założona była, a w 30 lat potem tam przeniesiona została, tak wielkiey nabyła w Hiszpanii sławy pod nazwiskiem Salamanckiey, że iey początku zapomniano. Zdawney atoli iey sławy niektóre się tylko pamiątki pozostały, iako to wspianie pomniki, i wielu uczniów, z których niektórzy znakomite teraz urzędy kościelne i świeckie piastują. Akademia ta ma 61 katedr professorskich, 4000 uczniów, kolegium trzech ięzyków hebrayskiego, greckiego i łacińskiego, tudzież dawne kolegium jezuickie, tak obszernie, że w roku 1761 pomieściło w sobie 6000 Francuzów, idących przeciw Portugalii. Wiele tam znajduje się młodzieży naypierwszych domow hiszpańskich; biblioteka akademicka liczy wiele Xiązek francuzkich. Jest tam także teatr obszerny, w sposobie dawnym zbudowany, ale tylko na nim hiszpańskie sztuki grywają.

Nowe odkrycia i wynalazki.

Jenerał Reynier posłał instytutowi narodowemu suknię egipską i kawałki materyy, znalezione podczas kopania w Sakara. Zabytek ten starożytności okazuje iak daleko kwitnęły sztuki u tego ludu. W liście swoim do prezyden-

ta wyraża, iż wypadki wojny pozbawiły go wielu ciekawych rzeczy zebranych w Egipcie; wszelako oczekuje jeszcze niektórych, i te nie omieszka dostawić instytutowi. Przydał, iż udzieli mu także swoich uwag, które zebrał i teraz układa, nad różnemi klasami mieszkańców Egiptu, ich obyczajami, polerze &c.

Jenerał Menou opuszczając Alexandryę potrafił uchwycić i do Francyi przynieść różne zbiory, które członki instytutu i kommissya kunsztów w Egipcie zgromadziły. Same tylko pomniki publiczne pozostały się w ręku Anglików. Ten jenerał przywiózł z sobą Zybette, (zwierz dziki podobny do kota), która z 3 posłanych mu od Króla Darfuru w podarunku, (kraju o 100 mil od Kairu leżącego), została przy życiu i dobrze się chowa. Darował on ją dla muzeum historyi naturalney, które wszelkich użyło środków, aby ją bezpiecznie sprowadzić do Paryża. Ponieważ teraz zrzuciła wełnę, potrzebuje więc dla siebie umiarkowanego ciepła. Wiadomo, iż Zybetta wydała pizmo. W krajowym języku nazywa się: "Zebett.,"

Sposób miewania co rocznie pięknych fruktów.

Jeden gospodarz francuzki uczynił następujące doświadczenie, które mu się przedziwnie udało: Na około dobrych drzew fruktowych potrzeba wybrać ziemię na 12 stóp rozległości, a na jedną stopę lub na 9 albo 10 cali głęboko, w pomiar głębokości korzeni. Na miejsce wybranej ziemi potrzeba nasypać świeżey dobrej ziemi, która od roku leżała odłogiem. To potrzeba zrobić w Październiku, a naydaley w

Listopadzie; drzewo wyda wiele i pięknych fruktów.

Gospodarz w Weimarze, nazwiskiem Funk, uczynił ważne odkrycie w rolnictwie. Zapomocą chemii zrobił pewny gatunek nawozu, którego beczka drezdeńska pożyteczniejsza jest, niżeli fura najlepszego bydłęcego nawozu. Robienie tego nawozu jest bardzo proste i mało kosztujące.

Niektóre gatunki wierzb wydaia kwiat podobny do wełny. Wielu gospodarzy przemysłali nad użyciem tego. Ob. Vidaillan, członek rolniczego towarzystwa w departamencie Gers, okazał przez kilkokrotne doświadczenia, że ta kwiatowa wełna daie się na pół z bawełną wybornie prąść, tylko trzeba nienie lepiej skręcać. Zda się także zmieszana z siercią króliczą do robienia kapeluszów.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 5. Stycznia 1802.

Korzec Pszenicy	zł. pol. 24 do 28.
— Zyta	— — 19 — 20.
— Jęczmienia	— — 19 — 21.
— Owsa	— — 12 — 13.
— Grochu	— — 20 — 24.
— Kaszy jaglanej	— — — 30.

W Wiedniu od d. 21. do d. 26.

Grudnia 1801.

Meca wynosząca 15 naszych garcy:

— Pszenicy	zł. pol. 14. 6. g. do 23. . 2.
— Zyta	— — 10. . — 15. . 6.
— Jęczmienia	— — 8. 18. — — 11. . .
— Owsa	— — 6. 18. — — 8. . 17.

W Ołumuncu od d. 19. do d. 24.

Grudnia

Meca Pszenicy zł. po. 19. 18g. do 23. . . 2.

— Zyta	— — 11. — — 13. .
— Jęczmienia	— — . . — 12. .
— Owsa	— — . . — 6. . 6.
— Prosa	— — . . — 16. . .

D O N I E S I E N I A.

C. K. S dy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznaymują niniejszym Edyktem wszystkim i każdemu z osobna, kumy o tem wiedzieć zależy, iż na żądanie

adwokata Reynbergera kuratora majątku w Warszawskich na rzecz majątku Kabryta dla zaspokojenia summy 577 cz. zł. i wydatków prawnych 104 zł. pol. 25½ gr. nowy termin licytacji części w dobrach Roguszyńskie stare i Leśniki w cyrkule Siedleckim leżących, w trzech częściach do sukcesorów niegdy Mateusza Roguskiego należących (wyjąwszy czwartą część do Ludwika Roguskiego należącą) po upadłym na dniu 27 Października r. b. dla niedostatku ochoty kupienia mających wyznaczonym terminie, na dzień 29 Stycznia roku przyszłego 1802 o godzinie 9 zrana ustanowionym został, które to części w trzech częściach sukcesorów niegdy Mateusza Roguskiego tyjących się, podług uskutecznionej w tej mierze detakcyi, która od każdego mającego chęć kupienia w sądowej registraturze lub też przy licytacji przeprzana być może za summę 1940 zł. pol. 18½ gr. ocenione na rzezonym terminie 29 Stycznia Stycznia 1802 roku tylko więc ey dającemu a to za gotową zapłatą wypuszczone będą, pod warunkami, aby na samym licytacji terminie czwartą część ceny szacunkowej, reszta zaś w 14 dniach do tutejszego sądowego depozytu złożona była, i jeżeliby i oni kredytorowie jeszcze na tych częściach jakie zabezpieczone pretensye mieli, aby kupujący też stosownie do raty ofiarowanej summy na się; pragnąc być obowiązany, zostawiając jednakowoż wolno każdemu z kredytorów z przyszłym dziedzicem co do summy na tych dobrach hypothekowanych porozumieć się dla czego też więc wszyscy na tych częściach bezpieczeństwo swoje mający kredytorowie na tenże termin nieoczekując osobnego wezwania, przywołują się, gdyż ci, którzyby się na ustanowionym pierwszym terminie, lub na innym późniejszym nie stawili i z swemi pretensyami nie zgłosili, ani na przeciw kupującemu ani nabywcy tychże, ani też do samych części prawa więcej nie mają, lecz swego zaspokojenia albo z ceny z sprzedaży albo z innego dłużnika majątku poszukiwać muszą.

Wydżga.

Purtscher.

Friedenthal.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej. Dan w Lublinie d. 9 Grudnia 1801.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem Urodzonej Maryannie z Mostowskich Przezdzieckiej matce i opiekunce małoletnich swych synów Kazimierza i Konstantego Przezdzieckich, że Urodzona Terefa Sienkiewiczowa matka, tudzież Maryanna z Sienkiewiczów Kryńska, i Terefa Karolina Sienkiewiczówna Panna, córki, u sądów tych w sprawie, względem sekwestracji dóbr Mitosna i Janówek w summie 15,339 zł. pol. 24½ gr. c. s. c. zabieg na nią podać, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszać się.

Gdy zaś sądy tę nie mając wiadomości gdzie ona została, lub czyli wcale w C. K. krajach dziedzicznych znalazła się, i czy patrona tutejszego Reynbergiera z iey szkołą i iey kosztami zastępcą postanowili, z którym proteks ten podług ordynacyi sądowej rozpoczął się, i uszczegółowiony zostanie, ona przeto Edyktem niniejszym tym kończem upomina się, ażeby w czasie przywołanym, to jest: na dzień 30 Stycznia 1802 sama się stawiała, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestawa albo nakazuje innemu patrona obrata, tego sądom tym wyznaczone, podług przepisu tych środków prawa używać, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osadzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniechania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samaby sobie przypisać być winna.

Dan w Lublinie dnia 28 Października 1801.

Wydżga.

Purtscher.

Friedenthal.

Z C. K. Sądu Szlacheckiego Lubelskiego Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom Ksietanowi i Wincentemu Szaniawskim i Zofii Grabiniski: iż Pan Franciszek Dunin Suligostowski u sądow tych, o zapłatę summy 1820 zł. pol. 20 gro. z karą i kosztem prawnym żąda na nich podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszać się

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie obywateli zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokatowi tutejszego Ignacego Spyteckiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepis w ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby dnia 23 Stycznia 1802 roku sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samoby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.
w Krakowie dnia 2 Grudnia 1801.

Weinmann.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, oznajmując tym Edyktem Panu Pawłowi Rozmianiemu, że P. Antoni Kłosowski u Magistratu tutejszego, o zapłatę summy czter: zł: 150 z kosztem prawnym i zaległej prowizyi, żąda na niego podać, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszać się.

Gdy zaś Magistrat tutejszy, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż adwokatowi prowincjonalnego Pana Niemceza z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten stosownie do przepisu, ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 18 Marca 1802 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Magistratowi tutejszemu wymienili, podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądził; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wyniknąć mogącą samoby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać być winien. Dan w Krakowie dnia 10. Grudnia 1801.

Gellinek.

M. Wohlmann.

Lichocki,

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Hohn.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej niniejszym ogłoszeniem do wiadomości publicznej podają: że dobra Sokolniki suche do masy kredalnej nieprzydatnego JP. Jana Dunina należące, w ewerkule Konieckim położone, po trzeci raz publicznej, na dniu 30 Stycznia roku 1802 odprawiać się mającej licytacji w summie szacunkowej 32000 zł. rym. poddane będą. Życzący sobie tego kupna dnia w wyżej wspomnianego o godzinie 9 z rana stawić się mają, którym wolno jest oszacowania protokoł i kondycje sprzedarzy w tutejszej registraturze przeglądać.

W Krakowie dnia 23 Października 1801.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Chraszciani.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
Józef Elsner.